

طراحی مجتمع اقامتی و گردشگری در اقلیم گرم و خشک شهر کازرون با رویکرد تعامل اجتماعی و فضای سبز شهری

مهدی محمد^{۱*}، دکتر محمد شجاعی^۲، دکتر رضا جعفرپور کیاشری^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری واحد ورامین-پیشوا، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. Mehdimohammad28@gmail.com

۲- عضو هیئت علمی گروه معماری واحد ورامین-پیشوا، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۳- عضو هیئت علمی گروه معماری واحد ورامین-پیشوا، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

چکیده

مهمترین بخش از اوقات فراغت افراد در جامعه‌های گوناگون به گردشگری اختصاص یافته است، از این رو در جنبه‌های گوناگون زندگی بشر معاصر تاثیر فراوانی می‌گذارد. از جمله ساکنین در شرایط آب و هوایی مناطق کویری و گرم و خشک در ایران که با گذشت زمان در طول تاریخ نسبت به محیط زندگی خود شناخت پیدا کردند و معماری را شکل دادند که منطبق با شرایط اقلیمی و محیطی منطقه بوده است. گردشگری اقتصاد جهانی را کاملاً تحت تاثیر قرار می‌دهد و منبعی برای شکوفایی اقتصاد کشورهای در حال توسعه و برقرار کننده توازن مالی در اقتصاد بین‌المللی کشورهای فقیر و غنی است. کشور ایران از جمله کشورهای دارای پتانسیل توریست پذیری می‌باشد که می‌بایست در جهت جذب گردشگر بیشتر تلاش کند. فضاهای اقامتی از عوامل مهم در جذب توریست می‌باشند. مسافر در مسافرت چند روزه خود از مجتمع‌های اقامتی استفاده می‌کند به همین دلیل طراحی و ساخت اصولی و صحیح مجتمع‌های اقامتی و تفریحی عامل بسیار مهمی در جذب گردشگر می‌باشد. این پژوهش در روشی توصیفی- تحلیلی گردشگر را تعریف کرده، گردشگری و آثار آن را شرح داده و ارتباط گردشگری با فضاهای اقامتی در شهر کازرون را با رویکرد تعامل اجتماعی توضیح می‌دهد و در نتیجه جهت جذب بیشتر گردشگر چندین راهکار برای طراحی مجتمع‌های اقامتی و تفریحی ارائه می‌کند.

واژه‌های کلیدی: فضای تفریحی، گرم و خشک، شهر کازرون، تغییر اقلیم، مقاصد گردشگری

۱- مقدمه

در تمام طول تاریخ معماری و ساختمان‌سازی، طراحان همواره درصدد پاسخگویی به شرایط آب و هوایی بوده‌اند. حتی در معماری به اصطلاح بدوی طراحی اقلیمی دارای بیان دقیق و استادانه ای بوده است، خواه در ساختمان‌های روستایی واقع در کوه‌های آلپ سویس که در مقابل باد محافظت شده و رو به جنوب می‌باشند و خواه در پلان خانه‌های حیاط مرکزی سنتی که جهت حفظ سرمای شب در اقلیم گرم و خشک طراحی شده‌اند (شیخ الاسلامی، حاجیوند، ۱۳۹۶).

مردم مناطق کویری و گرم و خشک ایران با گذشت زمان در طول تاریخ نسبت به محیط زندگی خود شناخت پیدا کردند و معماری را شکل دادند که منطبق با شرایط اقلیمی و محیطی منطقه بوده است. نه برای مقابله با آن بلکه برای همساز شدن با آن تلاش کرده‌اند و بهترین روش‌های استفاده و همسو شدن با طبیعت و شرایط محیط را انتخاب کردند. این شناخت و انطباق باعث به وجود آمدن هویت و فضاهای خاص خود در معماری و شهرسازی در عناصر کل و جز شده است و هر یک از اقلیم‌ها